

hinaf přjedowacž, a hinaf Bože Wot-
kasanje wudźelicž, potom by tu sterje
Ursacha byla, so by so tajkej Chce-
nizy, Přjedowanja a druheho, sminylo.
Jeli so pak nicžo wot Wustajenja Kry-
stusoweho přejež newosme, aby nepschi-
staji, hacž runje swojej Parschony dla
jedyn Skofnik a Kjeschnik je, da to te-
mu Hamtej nicžo newosme.

Schtuž tehodla czi dwje Zyrkwi pra-
wje rosno dźjelicž a rošudžicž chze, ton ne-
smje na ton Hamt samy ladacž. Psche-
tož tejsch ta neprawu Zyrkej moze ton
Hamt prawje mjecž a jon prawje wesž,
a neje tolla jena Zyrkej. Kajž widzimy,
so ta neprawu Zyrkej jara krasnje to
Meno Bože wedze, a so snim kwali.
Tehodla nedyrbi nas to molicž. Psche-
tož tu ta druha Kasnja steji, a wuczi
nas, so Bože Meno tejsch newužitnje wu-
žiwane budze. Ktemu prošymy tejsch
we přjenej Prostwi teho Wotze nascha,
so by Bože Meno swocžene bylo. Ko-
trež wjeszje wopokaje, so tosame swja-
te Meno jara wotšwecžene budze. Dnž
tehodla ta neprawu Zyrkej so strobli,
a we Božim Meni a teje Zyrkwe stych
šromadžisnow storkacž a tamacž chze,
da je Ladanja treba, so by Ros dźjelenje
scžinit, a so nedať nastrojecž, ale praji:
Ja derje Bože Meno štyšhu, ja tejsch
štyšhu, so so teje Zyrkwe kwalisch:
Alle to tejsch czi Nekscheszijenjo moza. He-
wak so netreba teje Sakasnje, so by
Bože Meno newužitnje wužiwane ne-
bylo. Tehodla dyrbi so hinaf rošu-
džicž, a najpredy sa tem ladacž, hacž so

tejsch Bože Meno prawje wužiwa, a
so stem krasnem Menom teje Zyrkwe
falschnje nekwalu.

A kajakemu Rošudženju štuži ta
Wuczba, kotruž ton Knes tudy dawu,
stotrež won tu neprawu Zyrkej jara
psekne a runje won wotmoluje. Psche-
tož ta prawu Zyrkej nemozuje so teho
Mecža, a teje šwjeteje Mozy. Za ne-
prawu Zyrkej pak wosme šebi Mecž
do Rukow, a pscheszcha tu prawu Zyr-
kej, kajž Krystus tudy praji: Woni bu-
dza was se swojich šromadžisnow wustor-
kacž, a schtuž was mori zc. Pschi tem
mozesch schak šhonicž, kotraž ta nepra-
wa Zyrkej je. Haj pschi tem hjescheže
wjestzisch, dnž Krystus praji: Ale to
wam budza cžinicž, dokelž woni ani mo-
jeho Wotza, ani me, nesnaju.

Tu je ta neprawu Zyrkej prawje wot-
molowana, ton Hamt moze mjecž,
a so š Božim Menom nosycž a kwa-
licž, ale pschi tym Hamtzi a Meni Bo-
žim je wona we tej Hubenoszi a tem
Nesbožu, so ani Krystuša, ani teho
Wotza nesnaje.

Schto rjeka pak Krystuša a teho
Wotza snacž? Wono nerjeka Božu
Mšhu dźerjecž, Rabutkej woblecž, so
poszicž, Kudym dawacž, a schtož tajkeho
Škutka medie wjaze je. Alle Krystu-
ša posnacž rjeka: Wjericž, so je won
to Jehno Bože, liž teho Šwjeta Kjes-
chi neše, liž je so nasche dla Čłowek
narodžit, na Kschizu tu Ššmercz sa nas
czerpil, wumret, a sašo hohrjestanył, a
do Nebes špjet. So my so teho trosch-
tuje